

El Nadal, una proposta de pau i d'esperança

“Gloria a Déu a dalt del cel, i en la terra, pau als homes, que Déu estima” és una lloança a Déu proclamada per l'exèrcit celestial que s'uneix a l'àngel que havia anunciat als pastors la bona notícia que, a Betlem, la ciutat de David, havia nascut un Salvador, el Messies, el Senyor. Però el senyal de l'esdeveniment és desconcertant: “trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora” (cf. Lc 2,8-14). El senyal és de pobresa i de senzillesa.

Déu ens estima, en efecte. Ell s'avança a estimar-nos. I el seu desig és que tinguem pau en tot el que afecta la nostra persona: pau interior, pau familiar, pau en les nostres relacions. Un desig de pau que també té una dimensió pública i política: que la terra visqui en pau, que es compleixi la profecia d'Isaïes que de les llances es forjaran falçs i cap nació s'aixecarà contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra (cf. Is 2,4).

No obstant això, la tossuda realitat dels nostres temps ens manifesta com és de difícil veure realitzada aquesta profecia. Les guerres en curs i properes a nosaltres, com les que tenen lloc a Ucraïna i en la Terra Santa que va recórrer Jesús, el Senyor, poden fer-nos pensar que el pecat de la violència nia en nosaltres, i s'ha enquistat. La proposta de l'Església en l'edat mitjana va ser la Pau i Treva de Déu, que propugnava la pau social i la limitació de la violència de les guerres. Proposta que segueix avui en llavis de Francesc, successor de Pere.

El naixement de Jesús, el Messies, el Fill de Déu, que aquests dies celebrem plens d'esperança, ens retorna l'anhel de la pau i ens reafirma en l'esperança que un altre món millor és possible, un món fonamentat en la justícia i en el dret. Sense el regal que Déu ens ha fet en la persona de Jesús de Natzaret, Messies i Senyor nostre, el món es veuria abocat al dolor i al desànim. Per això confiem i esperem un cel nou i una terra nova, perquè “ens ha nascut un infant, ens ha estat donat un fill... que es dirà... Príncep de Pau” (cf. Is 9,5).

El dia 10 d'aquest mes de desembre hem celebrat el 75è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans signada a París l'any 1948. Malgrat la constatació que no sempre són respectats, aquesta declaració és un clam que ens omple d'esperança perquè és un pas que actualitza el que llegim en el salm: “La justícia i la pau es besen... la justícia mira des del cel” (Sl 85,11-12).

Nadal és pau, Nadal és esperança. El Moviment de Treballadors Cristians d'Europa se sent reconfortat per la proposta salvadora que Déu ens fa a través de Jesucrist, nascut en la senzillesa del pessebre, pobre entre els pobres. A nosaltres ens toca fer present a Jesús en el nostre entorn, en els nostres llocs de treball, en les nostres famílies perquè, amb la seva força i el nostre seguiment fidel dels seus passos, meresquem ser anomenats benaurats perquè treballem per la pau, perquè som factors d'esperança allí on estem.

Que Déu us beneixi a vosaltres, a les vostres famílies i als vostres moviments.